

PRENUMERATA.

Kurier Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Odziedziczenia przedpłacone na dodatki poranne przyjmowane być nie mogą.

Dziś: Gerwazego i Protazego.
Czwartek: Boże ciało.
Piątek: Alojzego Gonzagi.
Sobota: Paulina Biskupa.

Wschód słońca o godzinie 3 minut 40.
Zachód 8 20.
Długość dnia godzin... 16 40.
Przybyło 9 2.

Wschód księżyca o godzinie 12 minut 9 w.
Zachód 10 39 r.
Wysokość wody na Wiśle stop 1 cali 1.
Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła 12° R.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczaizne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Niedziela: Agrypiny P.
Poniedziałek: Narodz. św. Jana.
Wtorek: Prospera B.
Środa: Jana i Pawła M.

Dodatek poranny.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 114

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Borzysława, jutro Bagny św.
Zgromadzenia: Zwyczajne ogólne zebranie członków zboru ewangelicko-augsburskiego. (Kościół przy ulicy Królewskiej—5 po południu.)—Posiedzenie członków wydziału ekonomiczno-administracyjnego Towarzystwa dobroczynności. (Gmach Towarzystwa na Krak.-Przedm.—6 po południu.)—Ostateczne ogólne zebranie członków warszawskiej spółki sprzedaży owoców. (Lokal Towarzystwa ogrodniczego, Chmielna—7 wieczorem.)

Uroczystości: Doroczny popis uczniów i uczenie konserwatorjum warszawskiego. (Sale redutowe—4 po południu.)—Doroczna wizyta jenerała ochrony XXVI-ej przez delegowanych członków Towarzystwa dobroczynności. (Lokal ochrony, Smocza 43—5 po południu.)

Wystawy: Wystawa pracy kobiet. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm.—od 10-ej rano do wieczora.)—Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krakowsk.-Przedm. 15—od 10-ej rano do 6-cjpo południu.)—Wystawa obrazów Krywulfa. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)—Wystawa obrazów spółki artystycznej. (Nowy-Swiat 56—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)

Wycieczki: Szóste wycieczki konne. (Łódź mokotowska—5 po południu.)
Teatralne: Letni: dziś „Starzy kawalerowie”, jutro „Trubadur” (występ gościnny panny Soffritti);—Nowy: dziś „Fari-nelli”, jutro „Dwuzębny”. (8 wieczorem.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy ra. 198 kop 7. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata uskutecznią się od 9-ej rano do 1-ej po południu i od 4-ej do 5-ej po połud.)

Z kolei warszawsko-wiedeńskiej.

Niespodziewany dla zagranicy rezultat ostatniego zgromadzenia ogólnego kolei wiedeńskiej spowodował niezadowolenie w tych organach prasy niemieckiej, którym interes grupy akcjonariuszów belgijskich mocno leży na sercu.

Berliner-Boersen-Courier aż w dwóch artykułach omawia uchwały zebrania ogólnego.

W jednym, widocznie mającym na celu podniesienie kursu akcji, berliński organ giełdowy powiada, że w skutek przyjęcia 9 rublowej dywidendy, pozo-

stanie fundusz swobodny, wynoszący około 840,000 rs., a summa ta nie może przecież w żaden sposób być spotrzebowana na tabor i na inne cele, że dalej już do maja rok bieżący wykazuje zwiększenie dochodu, wynoszące 219,000, co wszystko razem, przy świetnym rozwoju przedsiębiorstwa rokuje pomyślny zwrot dla kursu akcji, które tylko sztucznie i przez intrygi tak znacznie spadły.

Drugi artykuł dotyczy przebiegu samego zgromadzenia i położenia rzeczy, jakie się obecnie sformowało:

Rezultat zgromadzenia, jak mówi dziennik berliński, dlatego wywołał takie zdumienie, że w mel-dowanych głosach grupa belgijska miała istotnie większość. Rozporządzali oni 914 głosami, a że jeden z rozporządzających 20 głosami nie mógł sta-wić się osobiście a plenipotencja udzielił innemu akcjonariuszowi została uznana za niedostateczną, głosy te zostały stracone. Pomimo to jednak bel-gijczycy mieli zapewnioną większość. Zaraz po rozpoczęciu zebrania postawiony został wniosek ustanowienia dywidendy na 9 rs. Reprezentant belgów żądał głosowania naprzód na dywidendę 13 rs., na co prezydujący się nie zgodził na tej zasa-dzie, że według statutuów wprzód odbyć się powin-no głosowanie nad poprawką do wniosku. Tym sposobem rozstrzygała się w pierw kwestja niższej dywidendy, przyczem jeden z akcjonariuszów przez nieuwagę (a, powiada Berl. Boer. Cour., jak utrzy-mują inni, nieuwaga ta została opłacona znaczna suma) dał głos przyzwalający zamiast odmownego.

Tym sposobem wniosek belgijski upadł.

Jest możliwem, dodaje organ nadsprejski, że po-wstała żąd rozporządzenia suma zwiększy dywi-dendę następnego roku.

Przed zgromadzeniem toczyły się rokowania mię-dzy akcjonariuszami belgijskimi i polskimi, a ci ostatni mieli proponować dywidendę 11 rs., czego jednak belgijczycy, pewni większości, nie przyjęli. Prócz tego akcjonariusze miejscowi żądali ustąpie-nia im połowy z sześciu stanowisk w radzie, jakie

belgijczycy pozyskali, na co również grupa belgij-ska zgodzić się nie chciała.

Charakterystycznym jest, mówi tyle razy cytowa-ny dziennik, że p. Bloch wystąpił na zebraniu prze-ciwno konwersji i do wodził jej niemożliwość.

Nareszcie co do żadanego obniżenia taryf, Boersen Courier nie wierzy w to, aby podobne żądanie zo-stało kolei wiedeńskiej postawione, wiadomość o tem uważa za mylną za tendencyjny wymysł, mający wywrzeć naciski na kurs akcji; kwestja bowiem obniżenia taryf przewozowych została po-ruszona na wielu innych jeszcze kolejach i jest środkiem ogólnym, dobro handlu i przemysłu na ce-lu mającym.

Obadwa artykuły dziennika berlińskiego są na-szpikowane insynuacjami intryg i machinacji ze strony akcjonariuszów tutejszych.

Ton rozdrażnienia, z jakim pismo to przemawia, zdradza, jak boleśnie porażka belgijczyków dotknę-ła niemieckich ich druhów.

— W dniu wczorajszym, o godz. 9-ej min. 30 rza-na, nadzwyczajnym pociągami kolei terespolskiej raczyli wyjechać do gubernji twerskiej, do swojego majątku, Sacharowa, J.E. Główny naczelnik kraju, jenerał-adjutant Hurko, wraz z małżonką i rodziną.
(Warsz. Dniów.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Dzienniki petersburskie zaznaczają, iż kwe-stję wychowania fizycznego uczniów zakładów nau-kowych średnich podniosło ministerjum wojny, któ-re zorganizowało do opracowania odpowiedniego projektu specjalną komisję.

— W dalszym ciągu rozporządzeń, odnoszących się do powierzania robót nie przedsiębiorcom prywat-nym, lecz specjalistom, p. prezydent miasta poleca wszystkim architektom i inżynierom miejskim, kie-rującym robotami, prowadzonymi sposobem gospo-darczym, ażeby wypełniali codziennie szematy,

do nich podobieństwo. Że rolę pierwszych przyjęli właściciele pałaców, o tem chyba nadmieniac nie trze-ba. Kilka rodzin, objawiały w niepodzielnem pano-wanie dobry ton i wyższość nad prostymi śmiertel-nikami, godność tę dzierżyło dziedzicznie, a Indje przed i zagangesowe patrzyły z uwielbieniem na swoich fetyszów, przysięgając, iż podobnych wzorów dystynkcji i cnót obywatelskich nie było na świecie. Nigdzie także nie mogłeś spotkać równej, jak u nich, pszenicy, równej inteligencji, szyku.

Wśród takiego to otoczenia istniała i zamierała zwolna można niegdyś rodzina Morskich. Karma-zyni z dziada pradziada, liczący w długim szeregu antenatów nie tylko drażkowych kasztelanów, ale i wojewodów nawet, Morsey nigdy nie należeli do ma-gnaterji polskiej. Zamożni, wpływowi i na własnej oparciu sile, stanowili oni czoło wybitniejszych odla-mu szlachty, która, dumna z przywilejów swych, do klamki pańskiej się nie pęła, a powtarzając przy-słowie: „Szlachciec na zagrodzie równy wojewodzie”, nosiła hardo głowę do góry. Był to odrębny rodzaj arystokracji, która w dumie swej mogła śmiało po-wtarzać dewizę Rohanów francuskich: *Dieu ne peut, Roine veut, Rohan je suis!* Nie mogąc być Bogiem, gardzili cudzoziemskim tytułikiem hrabiego lub księcia, bo każdy z nich czuł w sobie przyszłego władcę korony.

Kategoria ta, szlachetniejsza od innych, nie miała jednak przyjaciół ani zwolenników. Prosta szlachta nie mogła jej przebaczyć dumy, której mocą usiło-wali wynosić się nad brać szaraczkową; utytułowa-na arystokracja miała za złe tę samą dumę właśnie, bo wskutek niej polscy Rohanowie nie gięli karku wobec magnackiego majestatu, ale zuchwale równali się z nim na każdym kroku.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

8)

DWA PRĄDY.

POWIEŚĆ NA TLE WSPÓŁCZESNEM.

(Odnaczona na konkursie „Kurjera Warszawskiego.”)

Przez

Anatola Krzyżanowskiego.

(Dalszy ciąg)

Wobec takiego stanu rzeczy zdawało się, iż po-trzeba tylko było zrozumienia własnego i ogólnego położenia ze strony okolicznych dworów, aby, jeżeli nie w całym kraju, to w granicach fundacji staszico-wej przynajmniej, zadzierzgnąć trwały węzeł bra-terstwa, który stałby się później najlepszą strażnicą wspólnych wierzeń i moralnych interesów. Jedno szczere wyciągnięcie dłoni, poparte obywatelską i cywilizacyjną działalnością, mogło tu cudów doka-zać, mogło wbić słupy herkulesowe, których nie pó-źniej nie zdołałoby zniszczyć. Miejscowi obywatele innego wszakże byli zdania. Właściciele wielkich, a raczej obszernych majątków, bo mniejszych własno-sci nie ma tu prawie wcale, nie zniżali się do plebsu. Dziwactwo Staszica „co z oycza zrobił oica”, mało ich zachęcało; mieszkanię chaty nie przestawał być dla nich siłą wytwórczą, ale czysto bierną, stworzoną na to, by odrabiała nieodzowne prace w większych gospodarstwach, które, pomimo udoskonalenia ma-szyn, bez rąk pomocnych istnieć przecież nie mogły.

Czy wieśniak był takim samym, jak oni obywate-lem, w którym należało obudzić świadomość ob-ciążek względem kraju, czy miał swoje potrzeby umysłowe i moralne, to ich już mniej obchodziło.

Dwór powinien był, według nich, utrzymywać prze-dewszystkiem pozory dawnych praw feudalnych, bo one jedynie zapewniały mu przewagę i powagę. Gdy zaś dwór ten, podparty kilku wioskami, wy-rażał do rozmiarów pałacu, natenczas nietylko chata już, ale i mniejsze dworki stawały się dlań złem koniecznem, o którym starał się zapomnieć, jakimś ćwierć, czy półświatkiem, nie zaciekawiającym na-wet, jak Dumasowski prototyp tego nazwiska, bo nie skandalicznym a skromnym, ubogim zaścian-kiem, który prostotą swoją raził na każdym kroku wytwornego mieszkańca salonów.

Dwa więc światy, obce sobie zupełnie, i niezem nie złączone, widły obok siebie życie każdy na swoją rękę, a tylko w rzadkich chwilach ogólnych trosk lub radości zbliżały się nieco ku sobie. Tra-dycyjne zasklepienie w ciasnych ramach nie ograni-czało się wreszcie do stosunku z uboższą bracią tyl-ko, którą Staszic chciał podźwignąć i podnieść; hrubieszowscy arystokraci, lub chłiepcy, jak ich zar-tobliwie nazywano, usuwali się z równą wytrwalo-ścią od reszty świata, a dumni z rzekomych swych praw do wielkości na partykularzu, patrzyli na oby-wateli z innych okolic kraju, jako na ludzi bezwa-runkowo niżej stojących. W braku muru, któryby na wzór państwa niebieskiego oddzielił wybrańców od pospolitego tłumu, użyli za naturalną granicę rzeczke Huczwę, tak, iż do dziś dnia w ustach inte-ligencji z sąsiednich powiatów nosi ona satyryczne miano Gangesu, przecięta nią zaś ziemia hrubie-szowska dzieli się według tego określenia, na Indje przed i zagangesowe.

Kastowość w Indiach, to rzecz tak naturalna, iż nikogo dziwić nawet nie mogła. Jeżeli zaś wśród nowożytnych urządzeń trudno było wskrzesić bar-barzyńskie prawa kapłanów i paryasów, niemniej badawcze oko mogło odkryć częstokroć uderzające

do rozkazu dołączone, możliwie najszczegółowsze wiadomości o samych robotach, w szematach winna być wymieniona ilość starego materiału, otrzymanego przy pracy, i projekt robót na dzień następny, jeżeli zaś roboty wykonywają przedsiębiorcy prywatni, wartość wykonanej roboty, ażeby mogła być ona przydatną wskazówką do obliczenia cen przy zawieraniu umów następnych. Roboty takie winny być codziennie przedstawiane pełniącemu obowiązki starszego inżyniera miasta.

W rozkazie p. o. oberpoliemajstra zamieszczono: „Stosownie do § 338-go § ustawy o podatkach od trunków, w każdym szynku, w którym sprzedają napojów wysokowych nie zajmuje się właściciel zakładu, powinna się znajdować osoba odpowiedzialna, tj. pełnomocnik lub subiekt, zadosyć czyniący wszystkim warunkom, przewidzianym w § 506 tejże ustawy. Przekonawszy się z otrzymanych wiadomości, że właściciele szynków dopuszczają do sprzedaży trunków osoby, nie odpowiadające wymagany warunkom, polecam komisarzom cyrkulowym o każdym wypadku wykroczenia sporządzać protokoły i przesyłać je do miejscowej izby skarbowej, zawiadamiając o tem jednocześnie zarząd akcyzy.”

Z powodu zamierzonego przyłączenia Woli i Czystego do miasta, okazuje się potrzeba utworzenia nowego cyrkulu policyjnego. Ponieważ, jak to już było wykazane, cyrkul jerozolimski jest pod względem ludności i liczby posesyj największym w mieście, przeto przy tworzeniu nowego cyrkulu będzie wzięte pod uwagę terytorjalne zmniejszenie dotychczasowego cyrkulu jerozolimskiego. Jednocześnie z rozszerzeniem granic miasta rodzi się potrzeba utworzenia nowego oddziału straży ogniowej, zwłaszcza że sprawa 6-go oddziału od kilku lat stanowi projekt w zupełności opracowany. Nowy oddział będzie się mieścić w pobliżu dzielnicy przyłączonych przedmieść, a mianowicie w okolicach stacji towarowej kolei wiedeńskiej.

Ze względu na obecne upały, p. o. oberpoliemajstra, powołując się na poprzednie rozporządzenie, poleca komisarzom cyrkulowym zwracać szczególną uwagę na prawidłowe oczyszczanie i dezynfekcję stacji dorożkarskich, wagonów kolei konnej, jak również ulicznych i podwórzowych ścieków.

Z powodu procesyj jutrzejszych, ruch tramwajów powozów, oraz dorożek zostanie wstrzymany na następujących ulicach: o godz. 10-ej rano do 1-ej z południa na Krakowskim-Przedmieściu, o godz. 5-ej po południu na placu Trzech-krzyży, Wiejskiej, Instytutowej i w alejach Ujazdowskich, o godz. 6-ej wieczorem na placu Grzybowskim, Twardej, Marjańskiej i Pańskiej.

Na ulicy Przyokopowej rozpoczęto roboty brukarskie, które będą wykonane w roku bieżącym, na przestrzeni od Leszna do ul. Niskiej.

W Alei Szucha, w zabudowaniach, należących do koszar pułku litewskiego, otwarto nowy oddział pocztowy dla przyjmowania zwyczajnej i pieniężnej korespondencji, oraz sprzedaży marek, kopert i listów otwartych.

P. o. oberpoliemajstra m. Warszawy, pułkownik fligel-adjutant Klejgels, wczoraj rano wyjechał na kilka tygodni do Doppel pod Rygą.

Warszawskie Towarzystwo dobroczynności zaprosiło panie Marię Wróblewską i Joannę Sikorską na opiekunki szwalni 1-ej przy ulicy Starej, zaś Marię Brudową na opiekunkę ochrony XXIII-ej (imienia Marii.)

Dziś, o godzinie 8-ej zrana, JE. ks. arcybiskup Wincenty Popiel w kościele św. Jacka (po-dominikańskim) przy ulicy Freta, dopełni aktu bierzmowania sierot, pozostających pod opieką warszawskiego Towarzystwa dobroczynności.

Poświęcenie kościoła. Roboty wewnętrzne w nowej części kościoła św. Aleksandra w zupełności już ukończono; zewnętrzne prowadzone są w dalszym ciągu.

Dzisiaj o godzinie 4-ej przed Nieszporami nastąpi poświęcenie nowej świątyni; po Nieszporach zaś, odprawionych w dawnej części kościoła, przeniesiony będzie w procesji Najświętszy Sakrament do nowej świątyni, w której odtąd wszystkie nabożeństwa i posługi religijne odbywać się będą.

Pierwszą Mszą Śtą będzie Prymarja w Boże Ciało.

Z teatru i muzyki. (J. KL.) Aida, tak jak jest u nas przeciętnie przedstawiana, interesować może.

Mamy przedstawicieli ról ważniejszych w osobach pani Dowiakowskiej (Aida), Szczepkowskiej (Amnaris), Chodakowskiego (Amonatro), Seidemana (arcykapłan) i t. d.

Całość idzie dobrze, wielokrotnie z zapalem, lubo w szczegółach czuć już nieraz to rozluźnienie, jakie daje długotrwała rutyna.

Nie to jednak głównie naszą uwagę w dniu wczorajszym skupiało; zwracała się ona ku nowemu Radamesowi, którym był p. Pizzorni, żądając od niego wrażeń artystycznych, urozmaiconych, interesujących.

Zwracała się, niestety, na próżno.

Pan Pizzorni widocznie postawił sobie za zasadę myśleć tylko o emisji mocnej nut wysokich, i po za objawami tego wokalnego zjawiska jest śpiewakiem niezmiernie jednostajnym i bezbarwnym.

Piana nie posiada; ztąd też romans „celeste Aida” nikogo nie mógł zadowolnić, medium zawsze wychodzi blado, temperament w kilku miejscach objawił się szczęśliwie, a wysokie nuty udawały się, lubo nie pamiętamy, aby która wzięta była delikatnie.

Sprawozdanie o takiej produkcji musi być, jak ona sama, nieinteresującym.

Czwarte Towarzystwo.

Zamiłowanie do sportu wodnego, dzięki impulsowi danemu przez warszawskich wioślarzy, wzrasta nad brzegiem Wisły.

Dowodem tego projekt utworzenia czwartego z rzędu Towarzystwa przez sandomierzaków.

W samym Sandomierzu, oraz w okolicy znajduje się już kilkadziesiąt osób, z wielkiem zamiłowaniem uprawiających sport wodny.

Grono to postanowiło według ustawy normalnej zawiązać Towarzystwo wioślarskie.

Głównymi inicjatorami są pp. Tadeusz Szczygielski i Antoni Krzesianowicz.

Sobótki.

W noc wigilji św. Jana oprócz puszczenia wianków na Wisłę, obchodzi się tradycja palenia ognisk, czyli tak zwanych sobótek.

W okolicy Warszawy zwyczaj ten ściśle się utrzymuje, zwłaszcza w miejscowościach pod Czerniakowem i Wilanowem.

W tym roku uroczysta sobótką z tańcami i dodatkami sztucznych ma być urządzoną przez leśników w Otwocku oraz Brzegach nad Świdrem.

Tramwaje.

Publiczność często narzeka na niedogodny ruch tramwajów, szczególnie w godzinach południowych.

Przy każdej stacji wyczekuje nieraz mnóstwo osób po minut 20, chcąc np. dażyć w stronę Mokotowa; tymczasem wszystkie wagony co minut kilka jadą w jedną stronę na plac Zamkowy.

Dzieje się także w pewnych godzinach dnia odwrotnie: łatwiej się dostać na plac Zamkowy, niż do rogatki mokotowskich lub belwederskich.

Równomierny ruch tramwajów we wszystkie strony byłby bardzo pożądanym, a zarządowi nie zrobiłby chyba żadnej różnicy.

Usprawiedliwić w części można dzisiejszy porządek tylko w jednym razie: gdy w danej miejscowości o pewnej porze dnia gromadzą się tłumy, jak np. podczas spacerów świątecznych lub wyścigów.

Uwaga na czasie.

W porze zewnętrznej restauracji domów publiczność warszawska jest narażoną na rozmaite niebezpieczeństwa, jak spadanie cegeł i wapna, t. p.

Jedną z mniej niebezpiecznych dla życia, lecz szkodliwych dla oczu i odzieży manipulacji, jest skrobanie tynku, w obecnej chwili dokonywane na gmachu kantoru banku państwa.

Gryzący pył, unoszony wiatrem na znacznej przestrzeni ulicy Elektoralfiej, spada na przechodniów, którzy dla ocalenia oczu zasłaniają głowy parasolami, a nawet chustkami.

Czyżby nie istniał jakikolwiek środek zaradzenia temu?..

Natret.

Od kilku lat włóczy się po mieście młody i zdrowy mężczyzna, którego utrzymaniem jest natretna zebrania.

Specjalność włóczęgi polega na zapamiętywaniu nazwisk rozmaitych osób.

Z całym słownikiem w głowie czelne indywiduum zaczyna zarówno mężczyzn, jak i kobiety, tytułując każdego z nazwiska.

W dniu wczorajszym czelny żebrak wypchnięto za drzwi z pierwszorzędnej cukierni, grożąc przywołaniem policji.

Wykopalisko.

Wczoraj po południu przy prowadzeniu robót kanalizacyjnych na ulicy Dzikiej, naprzeciw domu nr. 43 wykopano mnóstwo kości ludzkich.

Przy dalszym kopaniu natrafiono na zgniłą, zupełnie czapkę.

Kości przewieziono na cmentarz powązkowski.

Nieszczęście w szczęściu.

Śczęśliwy zwycięzca na niedzielnych regatach,

p. Władysław Deniszcuk, poniósł w godzinę później dotkliwą stratę, która tem smutniejszą sprawiła wrażenie, że dotknęła go pośród kolegów.

Pan D., placąc panu S. za bilet na składkową wieczór, wyjął portfel z gotówką i papierami wartościowymi, a następnie schował go do bocznej zewnętrznej kieszeni munduru, trzymając jednak rękę na portfelu, którą na chwilę tylko odjął, aby podnieść kotarę, odgradzającą ubieralnię od werendy.

Moment ten wystarczył złodziejowi do skradzenia pieniędzy.

Pan D., chcąc za pośrednictwem ogłoszeń wejść w układy ze złodziejem, darowuje mu gotówkę, a żąda zwrotu papierów.

Dziwnym jest w tym wypadku brak odpowiednich środków ostrożności na przystani.

Kradzieże.

Z mieszkania Lejbłowicza pod nrem 21-ym przy ul. Wolskiej skradziono rewersy, weksle, kwity lombardowe, oraz rozmaite dokumenty pieniężne. — Przy ul. Śliskiej pod nrem 11-ym, u W. Dutkiewiczowej skradziono złoty zegarek z taką dewizką. — Na targu za Żelazną Bramą Kaźmierze Jankowskiej wyciągnięto portmonetkę zawierającą 78 rs. — Wczoraj wieczorem na ul. Wielkiej Hłini Grunstejnowej, zamieszkałej rzy ul. Niskiej pod nrem 68-ym skradziono 12 rs.

Poszukiwanie rodziny.

Policja tutejsza zatrzymała na ulicy żyda niemowę, liczącą go około 16-tu lat wieku.

Zabłąkany ma przy sobie paszport, wydany przez naczelnika powiatu końskiego na imię Kolumana Ficyckiego.

Do czasu odnalezienia rodziny niemowę odesłano do aresztu policyjnego.

Zagadkowe zniknięcia.

Przed kilku dniami z domu pod nrem 17-ym przy ul. Browarnej wyszedł Mejer Jaeger, 17-letni wyrostek, zamieszkały przy rodzicach i zniknął bez wieści.

Podobnie zniknął Władysław Ulański, 13-letni chłopiec, pozostający w terminie pod nrem 3-ym przy ul. Żabiej.

Pomimo usilnych poszukiwań na ślad zaginionych dotychczas nie natrafiono.

Rozhukany wół.

Wczoraj za rogatkami marymonckimi wyrwał się z rąk parobka rzeźnickiego wół, który przewrócił w szalonym pedzie dwie kobiety.

Jedną z nich, Anastazja Kuziemska z powodu strącania poniosła ciężkie obrażenia; druga zaś, Katarzyna Kulikowa uległa zwichnięciu nogi.

Poparzenie.

Nocy wczorajszej Adolf Singer, robotnik kolejowy, powróciwszy do domu na Pelcowiznę w stanie podchmienia, nie zgasił świecy.

S. śpiąc niespokojnie, wyrzucił świecę, od której zapaliła się pościel.

Kiedy obudzili się domownicy, łóżko było objęte płomieniem.

Ogień bezzwłocznie ngaszono, a S. poniósł tak ciężkie poparzenia na całym ciele, iż życiu jego grozi niebezpieczeństwo.

Falszywa pogłoska.

W sobotę rano pisma doniosły, iż na placu Trzech krzyży pozbawił się życia wystrzałem z rewolweru 27-letni syn obywatela ziemskiego, T. W.

Wiadomość ta okazała się fałszywą.

Zbrodnia.

W miejscu ustępem przy ul. Nowowiejskiej pod nrem 25-ym znaleziono zwłoki nowonarodzonego dziecka ze śladami gwałtu na szyi.

Zwłoki pozostawiono na miejscu do zejścia władz policyjnosądowych.

Zamach samobójczy.

Michał Gałęzowski, właściciel sklepu, zamieszkały przy ulicy Chmielnej pod nrem 55-ym, podlegający obłędowi, wczoraj po południu usiłował się powiesić.

Zona przy pomocy domowników zdołała samobójstwu przeszkodzić.

Nad desperatem rozciągnięto opiekę.

Dzisiejsze gonitwy.

Aż siedm razy podniesie się dziś na polu mokotowskim chorągiew startera i siedm razy ozdoby stajen naszych o lepsze ze sobą walczyć będą.

Gonitwa pierwsza (Beaten-handicap) o nagrodę Towarzystwa rs. 250 i rs. 330 od trzydziestu trzech tegorocznych zwycięzców, bieg wiorst 2. Biegają będą: 1) „Bohun” J. hr. Ledóchowskiego; 2) „Dumna” p. L. Kronenberga; 3) „Gioconda” p. Wł. Myszyrowicza; 4) „Adwokat” p. Łazarewa i 5) „Rose-Caron” p. L. Grabowskiego.

Nagroda sprzedażna (wiorst 2) wynosi tylko rs. 300 a przecież ubiegać się o nią będzie aż siedm koni, mianowicie: 1) „Doli” p. A. Łazarewa, 2) „Countess Teresina” J. hr. Ledóchowskiego; 3) „Kompan” p. K. Makomaskiego; 4) „Minna” p. A. Daszewskiego; 5) „Wiara” J. hr. Ledóchowskiego; 6) „Angora” p. Hillmana i 7) „Leszek” pp. I. E. Reńskiego.

„Gentlemański” Handicap, z nagrodą Towarzystwa rs. 500 wraz z puharem ofiarowanym przez jednego z członków Towarzystwa. O gotówkę i puhar ubiegać się będą tylko: „Tirard” J. hr. Ledóchowskiego i Sarbacane p. Hillmana.

Trzy tysiące rubli wynosi nagroda imienia „hrabów Potockich.” Bieg 2 wiorst 133 sążnie. Zapisane są: 1) „Clara Moorken” stadniny rządowej

w Janowie; 2) Mac-Mahon I. Dobrogosta i 3) Lancelot p. W. Mysyrowicza.
Gonitwa następna o nagrodę „Pożegnania” (Handicap) rs. 300. Bieg 1 wiorsta 250 sążni. Walczyły o nią będą: 1) „Dziwożona” Litawora, 2) „Panie kochanku” J. hr. Ledóchowskiego i 3) „Leszek” pp. I. E. Reszke.

Nagroda Dam wynosi w gotówce do podziału między pierwsze dwa konie rs. 881. Bieg 2 wiorsty. Jako konkurentów program wymienia: 1) „Alarez” Mr. Lubicza; 2) „Karabela” Litawora; 3) „Toledo” I. hr. Ledóchowskiego; 4) „Sarbacane” p. Willmana i 5) „Klaudja” pp. I. E. Reszke i Rzewuski.

Ostatnia nareszcie gonitwa odbędzie się o nagrodę dodatkową Towarzystwa 20 półimperjalów w złocie. Bieg 2 wiorsty z 4-ma płotami. Do startu staną: 1) „Szelda” p. N. Wyczęsławcewa i 2) „Padyśzach” p. Pauriana.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Jarmark tegoroczny w Łęczynie rozpoczyna się z dniem jutrzejszym.

— Do piątku, godz. 3-ej po południu, przyjmowane będą w domu bankierskim J. G. Blocha akcje lub świadectwa depozytowe od tych akcjonariuszów, którzy zechcą uczestniczyć w tegorocznym zebraniu ogólnem Towarzystwa kolei fabryczno-łódzkiej, zapowiedzianem na d. 5-ty lipca.

— Pojutrze, w radzie gubernjalnym suwalskim, odbędzie się licytacja na odnowienie zabudowania magistratu w m. Augustowie od rs. 1,880 kop. 58.

— Pojutrze, w radzie powiatowej stopnickiej dobroczynności publicznej, odbędzie się licytacja na przebudowę jednego piętra i zbudowanie drugiego piętra na oficynie szpitala św. Mikołaja w osadzie Busku od rs. 2,290 kop. 15.

— Pojutrze, w magistracie m. Przasnysza, odbędzie się licytacja na dzierżawę 3-letnią dochodu kasy miejskiej od 1,205 rs. rocznie.

— Pojutrze, o godz. 2-ej po południu, w lokalu oddziału tegoż Towarzystwa przemysłu i handlu odbędzie się posiedzenie sekcji drugiej działu cukrowniczego wspomnianego Towarzystwa.

— Ogólne zgromadzenie członków Towarzystwa śpiewackiego „Lutnia” odbędzie się pojutrze, o godz. 8-ej wieczorem.

Z SĄDÓW.

Wyrok.

Po kilkunastodniowych rozprawach ogłoszono w dniu wczorajszym wyrok w sprawie włocławskiej. Kasjer filii banku, Wilkusi, oraz obywatel Orłowski, poszlakowany o ułatwienie ucieczki Krzeczowskiemu, zostali uniewinnieni. Kontrolera Witalisa Smochowskiego skazano na złożenie z urzędu. Radziejskiego zaś na pozbawienie wszelkich praw i osiedlenie w syberii. Akcja cywilna banku zasądzoną została w kwocie 80,000 rs. od Smochowskiego i w kwocie 7,000 rs. od Radziejskiego. E. W.

Dla pogorzalców Kałuszyna.

Rodzina Kronenbergów rs. 200—Z. rs. 10—z Nowego Miasta nr. 8 rs. 1—M. D. rs. 1—K. M. rs. 25—Z. S. pierścioneł złoty z turkusem.

Dla najbiedniejszych.

X. rs. 3.

Na kolonje letnie.

J. K. kop. 20.

Na nędzę wyjątkową.

J. K. rs. 1 kop. 20.

NEKROLOGJA.

HERMAN KNOTHE,
Obywatel ziemski,

były wychowaniec zakładu agronomicznego w Marymoncie,

po długiej i ciężkiej chorobie przeżywszy lat 53, w dniu 16-m czerwieca 1889 roku przeniósł się do wieczności.

Pochowanie zwłok w grobie familijnym w Tomaszowie rawskim nastąpi w dniu 19-ym h. m., to jest we środę, na które w głębokim żalu: żona, dzieci, zięć, bracia, siostry i szwagrowie zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych.

2—2096

† Ś. p. JAN CICHOCKI,

MAJSTER REKAWICZNICZY,

przeżywszy lat 76, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, rozstał się z tym światem dnia 17 czerwca 1889 r. Pozostała w głębokim smutku żona z dziećmi i wnukami zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 20-ym czerwca, t. j. we czwartek, o godzinie 11-ej zrana w kościele św. Karola Boromeusza przy ulicy Chłodnej, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godz. 5-ej po połud. na cmentarz powązkowski.

† Ś. p. NADZIEJA HORNBERG,

córka rzeczywistego radcy stanu,

zmarła w 23-im roku życia.

Wyprowadzenie zwłok z cerkwi przy pałacu Brühlowskim nastąpi we środę, to jest dnia 7-go (19-go) b. m., o godzinie 12-ej w południe, o czym stroskani rodzice, bracia i siostry zmarłej, donoszą krewnym i znajomym.

4—2078—

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”

Petersburg 18-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—Dziś o godzinie 10-ej wieczorem Dostojni Nowożalsubieni, W. Ks. Paweł z W. Ks. Aleksandrą Jerzówną, wyjeżdżają do wioski Iljńskoję pod Moskwę.

Petersburg 18-go czerwca. (Tel. pr. K. W.)—Ogłoszone zostały Najwyższe rozkazy: Od dnia ogłoszenia niniejszego należy przepuszczać przez granicę wszelkiego rodzaju szmaty, oprócz wełnianych; mianowicie, szmaty bawełniane bez cła, odrzynki tkanin wełnianych nie dłuższe nad arszyn i nie szersze nad werszek z opłatą 1 rubla w złocie; wszelkiego rodzaju wełnę i puch niefarbowany, czesanki wełniane niefarbowane za opłatą 2 rubli; dalej wełnę niefarbowaną, sztuczną, tartą, krajkę sukien, czesanki wełniane farbowane za opłatą 3 rs.; wełnę czesaną we wstążkach, niefarbowaną za opłatą 4 rs. 60 kop.; farbowaną 3 rs.; przedzoną bez przymieszki lub z przymieszką niefarbowaną 9 rs.; farbowaną kręconą 10 rs. 50 kop.; farbowaną 12 rs. Począwszy od 1890 roku należy pobierać od prochu po 1 rs. 40 kop. w złocie; od dynamitu i wszelkiego rodzaju materiałów wybuchowych, mieszanin piorunujących i wszelkich przyborów do eksplozji po 3 rs. Od dnia ogłoszenia niniejszych rozkazów należy pobierać od krochmalu w kawałkach i w proszku 1 rs. 40 kop. w złocie; od ryżu przerobionego 70 kop.; od nieprzerobionego 40 kop. Za wosk pszczelny, roślinny, złożony, górski i oczyszczony 1 rs. 50 kop., wosk górski nieoczyszczony 40 kop.; stopnie marmurowe i nieoszlifowane płyty nie grubsze nad pięć werszków 24 kop.

Wiedeń 18-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.)—Rząd zabronił serbom węgierskim obchodu narodowego jubileuszu bitwy na Kosowym Polu, uważając agitację Omladiny za zgubne dla państwa.

Lwów 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.)—Komitet centralny dla Galicji Wschodniej zatwierdził następujące dalsze kandydatury z gmin wiejskich: z drohobyckiego hr. Stanisława Tarnowskiego jun., z przemyskiego hr. Romana Potockiego, z kołomyjskiego księcia Puzyń, z kossowskiego ministra Zaleskiego.

Brody 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.)—Posłem z miasta Brodów do sejmu wybrany zostanie Otto Hausner.

Paryż 18-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.)—Rada municypalna Paryża uchwaliła rezolucję, domagającą się zachowania głównych budynków wystawy powszechnej i zamienienia obecnego ogrodu wystawowego na skwer. Uchwalono również zawezwać utrzymujących fiaki do przyjęcia żądań woźniców.

Paryż 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kr. War.)—Wczoraj wieczorem odbył się bankiet stowarzyszenia republikańskiego pod przewodnictwem Ferryego, liczący trzystu współbiesiadników. Ferry wygłosił długą mowę, wykazującą niebezpieczeństwa i bezużyteczność rewizji konstytucyjnej tudzież zwołania konstytuanty. Mówił następnie o potrzebie pokoju religijnego i wyraził nadzieję, że synowie r. 1789-go nie rzucają się w ramiona dyktatora.

Bern (w Szwajcarii) 18-go czerwca. (T. p. K. W.)—Rada związkowa projektuje przywrócenie urzędu prokuratora jeneralnego, któremu zostałyby przydzielone departamenty sprawiedliwości i policji.

Rzym 18-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—Przy rozprawach nad budżetem wojskowym rząd zażądał 11 milionów na koszt zarządu afrykańskimi kolonjami. Jeden z posłów zaproponował podać pod głosowanie wnioski, iż uchwalone poprzednio 8 milionów uznają się za dostateczne. Crispi postawił kwestję zaufania, poczem wniosek posła został odrzucony i izba deputowanych uchwaliła wotum zaufania dla rządu.

Genewa 18-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.)—Rada prowincjonalna tutejsza odmówiła zapomogi na budowę tunelu przez Simplon, acz kolwiek z obecnych członków rady 27 głosowało za subwencją, a tylko 12 przeciwko, gdyż według praw, do ważności tego rodzaju decyzji potrzeba przynajmniej 31 głosów.

Londyn 18-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.)—Z Ameryki telegrafują, że w Kanzas szalał straszliwy orkan, który spowodował powódź w ogromnych rozmiarach. Mosty i tamy pozrywane. Przeszło 600 ludzi utonęło.

Jassy 18-go czerwca. (T. pryw. Kurj. W.)—Indépendance Roumaine zapewnia, że królowa Natalia nie prędzej powróci do Serbji, aż metropolita Michał ureguluje kwestję jej małżeństwa i zwróci na jej pełnych praw macierzyństwa.

Belgrad 18-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.)—Male Nowiny domagają się przyłączenia do Serbji Bośni i Hercegowiny, tudzież części wybrzeży dalmackich i terytorjów węgierskich, zamieszkałych przez Serbów. W zamian za to organ rzeczony ofiaruje Austrii neutralność Serbji i poręczenie nietykalności granicy południowej od Widdynia do Ragazy. Podobnie wyraża się Narodni Dniownik, który dziwi się, że program ten dla prasy austro-węgierskiej wydaje się nowością.

TELEGRAMY HANDLOWE.

Berlin 18-go czerwca. (Telegram prywatny Kurjera Warsz.)—Dzisiaj czynności rozpoczęły w tem samem usposobieniu, które najworniej świadczy, iż nastąpił przełom w tendencji, którą uważać można za wzmocnioną. Nie czyni ona jednak takich postępów, jakich by się spodziewać można było, ponieważ odpowiedniego zasilenia nie widać ze strony rynku pieniężnego, cierpiącego jeszcze na brak gotówki. Nadto dla tych samych przyczyn odbiorcy występują z nieznacznymi zapotrzebowaniami, które nie mogą podtrzymać dążności. W każdym jednak razie dalszej niżli spodziewać się na razie nie należy. Ruble w tranzakcjach natychmiastowych straciły 10 fen. tylko, pomimo znacznej ilości bankrotów, a na dostawę sprzedawane na wstępie czynności po 209 obniżyły się dla wyszczególnionych poprzednio przyczyn do 208.25, czyli że zyskały 50 fenigów. Z weksli osiągnęto za kr. Warszawę 65 fen. więcej; krótki Petersburg sprzedawano o 20 fenigów, a dług. o pół marki drożej. Weksle na Wiedeń zyskały 10 fen. ledwie. Korzystne usposobienie rynku odbiło się najwyraźniej na polu wartości procentowych. Ziemskie zbywane o 70 kop. w złocie drożej, a likwidacyjne o 30 kop. Z russkich walerów osiągnęto za wschodnie pożyczki 30 kop. czyli 1/2% więcej; również wyższe ceny płacono za 6% rentę, 5% pożyczkę z 1884 roku, za 4 1/2% listy zastawne ruskie, konsola z 1880 roku i premii z 1864 roku. Cokolwiek niżej notowano premii II-ej serji i kupony celne. Kredytówki zdrożały; osiągnęto za nie 1/2% więcej niż wczoraj. Żyto w tranzakcjach natychmiastowych nie uległo zmianie, na dostawę zaś straciło pół marki. Prywatne dyskonto bez zmiany.

Berlin 18-go czerwca. (notowanie urzędowe giełdy).

Bil. ban. rus. w tr. nat.	208.80	Akceje d. z. war.-wied.	—
Weksle na Warszawę	208.40	Akceje kredytowe	161.90
Weksle na Petersburg	207.80	Weksle na Lon. kr.	20.45
Weksle na Petersburg	206.—	dl.	20.36
Bil. ban. rusk. na dost.	208.25	Żyto w tow. gotow.	146.—
Wschodnia pożyczka II em.	63.30	Żyto na wiosnę	151.25
Listy zast. serji I-ej	62.70		

Kursa z dnia 17-go czerwca: 208.90, 207.75, 207.60, 205.50, 207.75, 63.62, 161.10, 146.—, 151.75.

Petersburg 18-go czerwca. — Weksle na Londyn 97.85. Pożyczka premijowa I-ej emisji 269.50. Pożyczka premijowa II-ej emisji 243.50. Półimperjały 7.90.

SPRAWOZDANIA Z TARGÓW.

Targ Witkowskiego dnia 18-go czerwca. — Dowozy na targ dzisiejszy były nieco większe, usposobienie nie zdecydowane, wyczekujące, zwłaszcza dla pszenicy, której wystawiono na sprzedaż około 500 korcy; kupiono tylko jedną partję 300 korcy pszenicy po 6 rs., inne gatunki nie znalazły nabwy.

Доволнено Цензурою.—Варшава 6 (18) Іюня 1889 г.